

Az identitásrendi társadalom kezdete és a demokrácia vége

2017 február 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Sokat beszélünk arról, a magamfajta monomániás f?leg, miként próbál a politikai iszlám egy középkori példára felrajzolt torz társadalmi berendezkedést rákényszeríteni mindenkire.
Ezzel nincsenek egyedül. A nemzetközi liberálisok, élükön utat tör? pionírként a nemrég lejárt szavatosságú házinégerrel, másra se törekedtek az elmúlt évtizedekben. Csak ?k nem teokratikus rémuralmat akarnak, hanem a rendi társadalomig próbálják meg visszafejteni a történelem haladását. (A képzavart nem nekem kell megköszönni, nekik.)
A rendi társadalom, mell?zve a tudományosság mélyebb rétegeit, semmi mást nem takar, minthogy az embert nem úgy magában illetik meg jogok, hanem csak mint egy csoport tagját és a csoport teljes autonómiát kap bels? ügyeik intézésére. A központi hatalom – amennyiben van (anarchoszindikalizmus felkészül) – a csoportok felé támaszt csak kötelezettségeket. Például, hogy hány bandériumot kell kiállítani egy közelg? bilateriális sportfoglalkozás esetére. És jogokat is számukra biztosít, melyek messze nem egységesek.

Obama alatt ez látszott megvalósulni az Egyesült Államokban. Kezdett áttetsz?vé, lényegtelenné válni az állampolgárság, mint olyan. Helyét kitöltötték az ilyen-olyan identitások, legyenek azok származási, életmódbeli kisebbségek szociológiai definíciói, vagy színtiszta kitalációk, delúziók. Az **Amerikai Egyesült Államok polgára** helyébe a buzik, a szomáliai szunniták, az indokínai tutajosok, a büszke fekete leszbikus férfiak, a helikopterek és transzkutyák közössége lépett, és rajtuk keresztül létezhetett csak az állampolgárt. Aki meg egyik közösségnek sem volt a tagja, na, bel?lük lettek az elnyomó ciszheteró fehérek, akik ellen küzdeni kellett a védend? csoportoknak biztosított jogok szélesítésével.

Ez tulajdonképpen nem más, mint a liberális demokrácia tagadása.

A liberális demokrácia – eltekintve a magyari illiberalizmus fénytörését?l – nem más, mint az állampolgársággal járó egyéni jogok primátusa az állammal és a közösséggel – akár – szemben. Általánosan és alapvet?en, se el?nyöket, se hátrányokat nem biztosítva egyes szociológiailag körülírható csoport tagjainak sem. És mire elértük, pont szorgalmazóinak lett elege bel?le.

Eszmetörténeti el?zményeket nem igazán érdemes keresni erre a jelenségre. A 20. századi liberalizmus túltolására válaszul született nácizmus és fasizmus – f?leg az utóbbi – tartalmazott hasonló elemeket, de inkább volt az hatalomgyakorlási forma, mint társadalmi berendezkedés. A 21. századi rendi liberalizmus viszont a társadalmat akarja megváltoztatni.

Forrását, mint minden hülyeségnek az elmúlt kétszáz évben, az egyetemek környékén találhatjuk meg.

Szeretjük szidni a múlt és jelen politikusait, hogy micsoda szörny?ségeket követtek, követnek el, de az a helyzet, hogy se a fajelmélet, se az osztályelmélet alapú politikai cselekvés nem jöhetett volna létre annak tudományos megalapozása nélkül. Hitler sörpuccsának kezdetét ugyanúgy nem egy müncheni kocsmában találjuk, ahogyan az Auróra részeg matrózai sem pillanatnyi felindultságukban kezdték l?ni a Téli Palotát.

Mert a tudomány az már csak olyan, hogy minden ostobaságot legitimál.

Ez az egyetemi szféra volt az, amelyik a nagysiker? faj- és osztályelméletek megalapozása után elunta magát a 20. század második felében és új szórakozási lehet?séget keresett. Nekik szükségük van az elnyomókra és elnyomottakra, kizsákmányolókra és kizsákmányoltakra osztható társadalmakra, hisz a megoldókulcs, a racionális értelem kizárólagos bajnokaikként ?k tehetnek majd igazságot, ismét fontosnak, megkerülhetetlennek érezhetik magukat.

Viszont az ?ket körülvev? világ nem éppen volt megfelel? erre. A liberális demokrácia gy?zött, még Amerikában is, minden állampolgárnak egyforma jogai és kötelességei lettek, a háttérben ügyköd? gonosz kapitalizmus pedig széles jólétet teremtett. Nem n?ttek, csökkentek az egyenl?tlenségek, sehol egy éhséglázadás, sehol szubhumám körélmények között él? milliók, bárhova is néztünk a Fejlett Nyugaton. Meg persze az volt a helyzet, hogy bírálni csak a nyugati társadalmakat lehetett, mert egyrészt létezett még a kommunista romantika, másrészt az egyetemi szféra kurvázási, kokainozási, pedofil igényeit szovjet pénzb?l elégítették ki a korban, tehát a Kelet nagy társadalmi kísérletei védve voltak. A frissen önállóvá, szabaddá váló egykori gyarmatok helyén alakult országok pedig szintén támadhatatlanok és tökéletesek, hiszen minden rossz, ami valaha történt velük, az a gyarmatosítás volt – hitük szerint. Az, hogy a volt gyarmatok lakói egymást ölik, brutálisabbnál brutális népirtásokat rendeznek, diktatúrák váltják egymást, és az utolsó gyarmati korban épült aszfaltutat azért bontják fel, hogy annak darabjaival agyonverhessék egymást, az nem lehet probléma. Hogy az elnyomók, a “nyugati megszállók” távozásával nem az Egyenl?ség, hanem a legprimitívebb állatiasság szabadult el, az maximum egy apró hiba. Ett?l ?k még sokkal jobbak nálunk…

Meg kellett hát változtatni a világot.

Így kezdtek el újabb elnyomottakat keresni, akiket fel lehetett szabadítani. Ez igen nehéznek bizonyult, mivel egyre kevésbé léteztek bármilyen szinten is nemhogy elnyomott, de még deprivált csoportok is. A létez? jövedelmi különbségek n?k és férfiak között folyamatosan csökkentek, a kisebbségek együtt gazdagodtak a többséggel, gyakorlatilag dúlt az elégedettség az egyetemek tanszékein és a szovjet-orosz kommunizmus korifeusainak dácsáin kívül.

Els? használható ötletük a frissen felszabadult Kelet-Közép-Európa volt, hirtelen kiderült, hogy a környékünk országaiban 40 évig lappangtak a elnyomók és az elnyomottak, a nemzetállami szuveneritást éppencsak visszaszerzett országok tele vannak b?nnel. Települtek is a tanszékek, az NGO-k, potyogott az égb?l a szovjet finanszírozás helyébe lép? OSI pénz.

De ez még mindig nem az igazi célpont, a Fejlett Nyugat.

Oda kellett egy gazdasági világválság, ami – éppen náluk volt a politikai hatalom is a legtöbb fontos országban – lehet?séget adott a sz?kül? gazdaságával az ellentétek mesterséges felnagyítására. Hirtelen nem lett általános a jólét, mindenkinek egy kicsivel, vagy sokkal kevesebb lett, meg lehetett hát nevezni az ellenséget. A fehér, ciszheteró férfit, aki a felhalmozott t?kéivel, amibe a tudás és az alkalmazkodási képesség is beletartozik, kifosztja a társadalom elnyomott csoportjait, ezzel biztosítva saját jólétét.

A gond ezzel csupán az volt, hogy a fehér, ciszheteró férfiak rohadt nagy többséget adtak ki, f?leg, mert minden fehér és ciszheteró elnyomó mellett ott vannak a fehér, ciszheteró n?k is. Kellettek hát további elnyomottak a gonosz, többségi választási szisztémák miatt, egyrészt leszalámizva a többséget, másrészt betelepítésekkel. Ezek lettek a buzik (ismét) és azok változatai, a szomáliai szunniták, az indokínai tutajosok, a büszke fekete leszbikus férfiak, a helikopterek és transzkutyák.

És mivel a hülyeség terjed a legkönnyebben, a Occupy Wall Street mozgalom óta felindult állapotban maradt – és közben megfelel?en indokrinált – college liberal réteg be is szopta ezt az egészet úgy ahogy van. ?k lettek a társadalmi modernizációnak nevezett visszafejl?dés els? generációja, akik a frissen kitalált egyenl?tlenségek és elnyomások ellen bátran küzdenek. Természetesen úgy, hogy ezeknek a védend? csoportoknak pluszjogokat, mentességeket, el?nyöket követelnek, legyenek azok könnyített felvételik (kés?bb vizsgázni se nagyon kelljen azért), simán készpénz, de akár jogi mentesség is néhány elkövetett b?ncselekmény alól, hisz azokra az elnyomó fehér, ciszheteró férfiak kényszerítették.

A védend? csoport tagja kizárólag áldozat lehet.

Az a vicces helyzet állt el?, hogy a mi kis szürke Magyarisztánunkban, az Orbánbasi álltal meghirdetett illiberális állam az egyetlen, ami – a nyugati változásokkal szemben – szavatolja a liberális demokrácia vívmányainak túlélését.

Remélem azért, mert velük szemben mi még nem untunk bele a szabadságba.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló